

Nro. 40

A' FELS. AUSTR. CSÁSZÁR, ES AP. KIRÁLY,
KEGYELMES ENGEDELMEBŐL.

Indult Bétsből, Kedden November 15-dik napján,
1808-ik esztendőben.

B é c s .

Méltóságos Gróf Széki Teleki Mihály Ur ö Nagy-
ságát, N. Maros-Szék nagy érdemű fő Király Birá-
ját, hofzfas és hasznos szolgálatjával való kegyel-
mes megelégedésének jeléül, Cs. K. Kamerariusi ran-
gal taksafizetés nélkül megtisztelni, kegyelmesen mélt-
oztatott Felséges Urunk.

Magyar Ország.

P o s o n .

Már két izben is jelentettük a' Két Magyar Ha-
zának, hogy az utolsó Posonyi Ország! Gyűlése e'
folyó Sz. András havának 5. dik napján ditsófséges

R r

sen el végyödött. Minémü tzeremoniával lön annak vége, rövideden előbeizélyük. Az Eö Felsege kegyelmes meg határozásához képest, az említett napon, dél előtt 10 órakor, a' jelenvolt Ország Karijai és Rendjei a' Primas Palotájába olly véggel gyűlöltenek fel, hogy az Ország Gyűlésben hozatott és sanctionáltatott tzikkelyéket Eö Fels. kegyelmes kezéből által vegyék 's egyfzersmind azon Gyűlést bé rekeffzék. — Néhány izempillantat múiva odavaló gyűlések után Eö Cs. K. Felsege, maga előtt botsátván Nádorispány Eö Cs. K. és Primas Eö Fő Herczegségeket, az Apostoli kerefztet hordó Püspököt, a' Kir. Fő Lovázmestert a' ki vontkardal, és a' több záfzlós Bárokat, a' Primatialis Palotának nagy szalajába bé ment, és az abban kézfizett három gradits magafságú tronusba bé ült, m. llynek jobb oldala mellett a' Kir. Fő lovázmester ki vont kardal, bal oldala mellett az ezüst kerefztet vivő Püspök, hátul két felől a' fő Udvarnok mester, a' Kir. testörző Nemes Magy. Seregnék Kapitánya, a' Kir. tronus előtt pedig Mogyorókeréki Gr. Erdödy Jósef Kir. Udvari Magy. Cancellarius Eö Excel. lentiája állottak. Ez az utolsó egy igen ékes, és egyfzersmind gyökeres Magyar Oratióval kezdette el az audientziát, mellyre Eö Felsege igen hathatos, és a' leg kegyelmesebb kifejezésekkel tellyes választ adván, Nádorispány Eö Cs. K. Fő Herczegségének a' izokás és törvény szerént meg erőfsített tzikkelyéket által adta. Ezt a' jelenvölt Mag. násoknak és Rendeknek háromszori örvendetes Vivat kiáltások követte. — Az ő Cs. K. Felsege kegyelmes befzédjére az Ország Karijai és Rendjei nevekben, Primas Eö Fő Herczegége felelvén,

Eö Cs. K. Felségének azt a' nagy kegyelmességét, mellyet az egész Ország Gyüllése alatt mutatni méltóztatott, illendöképen meg halálta, 's öket az Eö Felsége további Atyai ízeretetébe ajánlotta, melly után kéz tsokolásra botsáttatván a' Karok és Rendek, Eö Felsége azon Palotának belső részébe bé ment.

Kevés szempillantatok múlva, azután a' Fels. Császárné és Királyné is fő Udvari Mesternéjétől és udvari Dámaitól kisírtetyén a' Rendeknek és Karoknak igen örvendő kiáltások közt azon szálába bé menvén a' Kir. Szék eleibe ült, és minekutánna Primas Eö Kir. Fő Herczogsége a' jelenvölt Karoknak és Rendeknek képekben Eö Felségét igen tsinos deák órátióval meg tisztelte volna, Eö Felsége is egy rövid, de ékes és kegyelmes kifejezésekkel tellyes beszédett tartott előttök, és a' Nemes Magyar Nemzetnek eránta mutatott szives hajlandóságokat megbetsülhetetlen kegyelmességgel vévén, magát további ízeretetekbe ajánlotta, és fő Udvari Mesternéjétől 's dámaitól kisírtetvén a' palota belső részébe ment.

E' meg lévén Császár Eö Felsége azoknak, a' kiket a' Sz. István Apost. Király Rendjébe fel venni méltóztatott, annak tziméret ki ösztani méltóztatott, 's belső szobájába ment. Eö Cs. K. és Kir. Fő Herczogségek pedig a' Nádor Íspány és a' Primás a' Magnásokkal és Statusokkal egyetemben az Ország házába vissz menvén, ott a' sanctionaltatott törvényeket előttök elolvastatták, és mind ketten szép oratiót mondván a' jelenvölt Karokat és Rendeket az Eö Csász. Kir. Felsége kegyelmességéről bizonyosfokká tettek, és ezen el végződött Ország

Gyűlésben mutatott hazafiuságokat, és Királyi szék, 's Consitutio fenn tartására mutatott készségeket meg köszönték, mellyre Personalis Eö Nagysága a' Karoknak és Rendeknek képekben igen szép és gyökeres oratioval felelt, és Eö Cs. Kir. és Kir. Fő Herczagségnek azon kegyeségeket, és gondoskodásokat, a' mellyeket azon Ország Gyűllése alatt a' Magyar Nemzettel közleni méltoztattak, illendő alázottsággal meg köszönte, 's további állandó kegyeségekre ajánlotta.

A' későbbi tudósítások fzerént még a' következők is azok közzé tartoznak, a' kiket Eö Cs. Kir. Felsége az utolsó Ország Gyűllésének vége felé vagy fellyebb való hivatalokra emelni, vagy valamely Rend tizerével meg tisztelni méltoztatott; **ugymint**

Vólt Personalis Méltos. Atzél István Ur Eö Nagyságát nemtsak Status és Conferentzialis Consiliariusá, hanem egyfzersmind belső Status Tanátsosá; nagy méltóságú Gr. G r a f s a l k o v i c s A n t a l Eö Herczagségét Csongrád Vármegyei Fő Ispánnyá, Nagy méltóságú Gr. H a l l e r J ó s e f Kir. Fő Lovász mester, Cs. K. titkos Státus Tanátsos, Maramaros Vármegyei Fő Ispány Eö Excellentiáját és P e t r o v i c h J ó s e f Kir. Consiliarius Urat a' Septemviralis Táblának Afesfosaivá; H o r v á t h O r s z á g i V i c e - B á n L u k a w s z k y D o n á t Urat a' Sz. István A. Király Rendjének kis keresztes tagjává; H o r v á t h O r s z á g i I t i l ő M e s t e r K u s f e v i c s J ó s e f, és V a s s V á r m e g y e i e l s ő A l l - I s p á n V a j d a A n t a l, M a j t h é n y i K á r o l y Urakat Kir. Tanátsosokká; végtére Buda Városának fő biráját K a l m á r f f y I g n á c z Urat a'

Leopold Rendjének kis keresztes tagjává tenni méltoztatott Fels. Urunk és Királyunk.

Itt következnek továbbá azon Felséges Bészédek, a' mellyek a' közlelbbi Ország gyűlés bérekefztetésének, 's ezen Gyűlési Tzikkelyek megerősíttetéseknek alkalmatofságával, tartódtak.

A' Felséges Urunk által a' Rendekhez intézte-tett Beszéd: — “

„Szivemből szzeretett Magyarok!

„Véghez vittetek mindent, a' mi ősi tulajdonságaitokhoz, és Királyotok eránt való hűségetekhez méltó, 's betsületetekkel megegygyező. Szemlélni fogja egész Európa, hogy a' ti Királyotok olly igen égygyet ért vélletek, hogy sem előtte sem előttetek ne légyen kedvesebb dolog annál, mint régi Constitutióunkat minden erónk által utólsó tsepp verünkig védelmezni. Öszfzetsatóltatva voltunk, öszfzetsatóltatva vagyunk, és öszfzetsatóltatva fogunk maradni, mind addig, míg a' halál által egymástól el nem választatunk. Ez a' ti Királyotoknak és Atyátoknak gondolkodása, a' ki benneteket, miat gyermekeit nyájasan szzeret, 's örökké szzeretni fog.“

Primás ő Királyi Fő Hertzegségének Felséges Urunkhoz intezett Beszéde: — “

„Császári és Királyi Apostoli Felség igen Kegyelmes Urunk!

„Ha, a' mit senki kéttségbe nem hoz, hogy a' Királyoknak kintseket, védelmeket, és boldogságokat, az ő alattvalóiknak szívek teszik: nintsen 's nem könnyen lehet az Uralkodók között, a' ki ezekkel Felségednél inkább ditsekedhesék; minthogy Szentséges Felséged a' Magyarok szívét, egészszén Felségednek, ajánltatva birja; de leg igazabb és leg

nagyobb jussal, minthogy olyan kegyességgel és le-
bótsátkozó nyájasággal járt közöttünk, hogy nem
Királynak és nem Urunknak, hanem közzülünk egy-
nek lenni láttattatna, 's hogy valamelly idegentől
szemléltetvén, csak a' tiszteltetésből esmérhető-
tett volna meg Felséged: olly nagy bizodalmat hely-
heztetvén bennünk, hogy gondoskodásunkra bízna
mindeneket, a' mik a' Thronusnak és Hazának ba-
torságokra és méltóságokra tartoznak. Ez olly nagy
bizodalomra és szerezetre indított bennünket, hogy,
a' minek még példája nem történt, arra határoztuk
magunkat, hogy mindenek felett a' Nemesség fogjon
fegyvert és gyakoroltassék fegyverben, olly véggel,
hogy a' mi igen jó Királyunk ő Szentséges Felségét
és Hazánkat fenyegető minden ellenségnek visszaza-
verésére, elő repüljön; melly is hogy annál nagyobb
számmal eshessék, azt végeztük, hogy azok közöt-
tünk, kiket különben a' szegénység othon tartózta-
tott volna, a' gazdagabbaknak segedelmek által se-
gittesének az ő véllünk közönséges kívánságoknak
teljesítésére. A' Haza Constitutziója mások fe-
lett való jusokat adván nekünk, 's az ezen Consti-
tutzió eránt való szerezetet mintégy vér szerént ben-
nünk született örökség lévén, mi ezért és ezt meg-
tartó Királyunkért, kinek Szentséges Felségét öröm-
mel tiszteljük, mindent elajánlani készek vagyunk.
Kívánságainkat a' Szentséges Felséged lábai eleibe
letévén, esedezünk, hogy rajtunk a' Constitutzió
szerént kegyelmesen országolni, és az Ország' ere-
jét, hogy a' Felséged védelmezésére annál hatható-
sabb lehessen, nevelni méltoztassék. Mi imátkozni
fogunk a' halhatatlan Istennek, hogy a' leg jobb Ki-
rályt nekünk mennél tovább tartsa-meg.

„Mi, Kegyelmes Urunk, egyéb eránt nem tsak gazdagságainkat és javainkat, hanem életünket és verünköt is oda adni kékzek vagyunk a' Felséged boldogságaért. Legyen Felséged a' mi leg kegyelmebb Atyánk; mi a' Felséged leg engedelmebb fia lefzünk: 's engedje atyai kegyelmege fzerént Felséged, hogy jobb kezét tsókolhafsuk.“

(A' többek következek.)

Orofz Birodalom.

A' Pétersburgi Cs. Udvari újság levelekben a' Finnlandiában történt tsatazásokról hofzas tudósítás találtatik, mélynek rövid foglalatja a' következőkből áll: Septemb. 1-ső napján a' Genérál K a m e n s k y vezérlése alatt lévő Orofz seregek minden oldalról W a s a városa ellen marsiroztak, és egész O r o w a i s i g üzték a' Svekusokat, W a s a városát pedig minden ellentállás nélkül el foglalták, a' hol sok eleséges magazinumokat, 60 köz embert és hat tífzet találtak betegen, el nem vihetvén öket magokkal a' Svékusok. — Septemb. 2-ik napján, reggel az Orowais mellett vólt Svékusok tanyáját is megtámadta az Orofz avantgarda, avagy előre ment sereg, a' velek való vakmerő verekedés egész nap tartott, Feldmarsal Klingsporr, a' ki a' maga fő erejével Ny-Carlebi mellett a' Bothniai tenger kebelének partján állott, fzüntelen frifsebb frifsebb segitő seregeket küldvén ellenek. A' Svékusoknak tanyájokat ingoványos helyek, meredek köfziclák, sántzok, bé vágott erdők, 's több e' félék fedezték. A' Svécziai Király érdem pénzeket igirt katonáinak feltüzesítésekre 's hármaz portió égettborot osztá.

tott ki köztök, de ha szinte a' kétségben esésig védelmezték is magokat, mindazáltal még is győzedelmet vettek rajtuk a' vitéz és bátor Orosz katonák minden pontokon, és setét éjelig üzték őket. Az Orowais mellett esett verekedés, reggeli 7 órákor kezdődött, és éjfél előtt 11 órákor végződött. Az Oroszok közül 700 ember esett sebbe, 400 holt meg. A' Svékusok sokkal többet vesztettek, 's 2000-nél több holt meg és esett sebbe közülök. Az utólsóbbak közt voltak Generál Vegesak, Adlerkreutz, és számos Stabalis 's alsobb rangú tisztek.

Septemb. 4-ikén Ny-Carlebit a' győzedelmesek el foglalták. — Septemb. 6-ikán Herczeg Bagration az ellenséget, a' ki azonközben újabb segítséget kapott Loculax mellett meg támadtatta, a' melly verekedés reggeli öt órától fogva dél után két óráig tartott, mellynek végződésével a' Svékusok magokat vissza vonták. — Ezen a' napon a' hadakozó tsajkák is meg ütköztek, a' melly alkalmatossággal a' Svékus 50 hajók közül hét el süllyesztetett. — Az Oroszok közül 100 ember holt meg és esett sebbe, 's néhány hadakozó hajóik meg is károsítottak. — Septemb. 7-ikén Jakobstadt, 10-ikén egy rövid tsatazás után Gamle-Carleby is el foglaltattak a' győzedelmes Orosz seregektől.

Ilyen képpen 10 napok alatt az egész Wasai helytartóság az Oroszok hatalmába esett, és a' Kling-sporr Feldmarsal armádiája, melly a' fegyvert fogott parasztokon kívül 16000 emberből állott, 9000-r esett alább, — Mivel az Orosz Csász. Armádiának hal szárnya már most igen mélyen bé ment Finnlandiának északi részébe, kéntelenek voltak a'

Svékusok győzhetetleneknek tartott posztyaikat el hagyni, attól tartván, hogy környülvétetnek a' győzedelmesek által, és a' mint a' 18-ik Septembéri tudósítások tartják, Dolgorukow és Tutschkoy Generálisok nagy előmeneteleket tettek azon tartományban.

Frantzia Birodalom.

Folytatása a' Törvényhozó Gyűlésbéli solennitásoknak: —

Beszédének végzése után vizsza tért előbbeni pompával a' Császár a' Thüillériába (a' Császári palotába) a' Törvényhozó Gyűlés pedig meghatározta, hogy egy Deputatzió által Megköszönő Irást küldjön a' Császárhoz. A' kineveztetett Deputatio Oktob. 28-kán jelent meg ezen Irással a' Thronus előtt, a' melly mellett két felől, a' Princzek, az Udvari fő személyek, Ministerek, Sénátorok, 's a' Státustanátsosok állottak. Az Irást Gróf Fontanes, a' Törvényhozó Gyűlés' Elölulóje olvasta-el.

Ezen Megköszönő Irásnak most tsak a' következő bérekesztő nevezetes kifejezéseit tesszük ide: — “

„A' Felséged' szavai között (a' mellyeket t. i. a' Törvényhozó Tanátshoz intézett) ez a' kifejezés is előfordult, áldozatok; és mi el merjük mondani, hogy' ez a' kifejezés teszi fel a' koronát Felségednek minden eddig való győzedelmeire. A' nemzet ugyan nem kíván, valamint Felséged sem, semmi a' féle áldozat-tételt, a' melly egygyiknek vagy a' másiknak megbántatására szolgálhatna: hanem egyéb eránt már még tsak ez az egy eszköz vala a' Felséged nagyságának feljebb való emeltetésére hátra,

t. i. ezen nagysággal való élésnek mérséklése. Felséged előbb a' mindent megfzelidítő hatalomnak Scenáját mutatván meg előttünk, fenntartott magának egy más rendkívül való Scenát, t. i. az önnön magát megfzelidítő erőnek Scenáját. Igaz ugyan az, hogy egy ellenséges nép úgy vélekedik, hogy a' F. ged ditsősége nek ezen utolsó szempillantatját még egy ideig késleltetni fogja. Ez a' nép, a' hasonlóság és egyenetlenkedés által hivattatván, kilépett a' száraz földre. Felséged már fegyverhez kapott, hogy ezen néppel szembe szálljon; Felséged ismét ide hagyja Frantzia országot, a' melly illy sok esztendőök alatt illy kevés napokig szemlélhette Felségedet. Felséged elúszik, és nem tudom mitsoda félelem az, a' melly, a' szeretet által gerjesztődven 's a' reménség által mérsékeltetvén, minnyájunknak gondolatját elfoglalta. Pedig tudjuk azt, hogy Felségedet mindenütt, szerentse és győzedelem kísérik. Ohajtással és kívánsággal fog a' haza Felségednek utánna nézni, azon vitéz fainak oltalmakba ajánlván Felségedet, kikből a' Felséged Legiói állanak. A' haza ohajtásai meg fognak halgattatni; a' Felséged' katonái kardjaikra esküsznek, hogy egy illy drága, illy ditsőséges Föt, meg fognak őrizni. Császár! az a' kéz, a' melly Felségedet tsudárol tsudára, az emberi nagyság' fő poltzára vezérelte, nem fogja sem Frantzia országot sem Európát elhagyni, kiknek mind kettőjöknek még sokáig szükségek van Felségedre. "

A' Császár illyen beszédet intézett a' Thronusból a' Deputatzióhoz: — "

„Uraim, Elölülő és a' Törvényhozó Gyűlés Deputatusai! A' köteletség és hajlandóság ösztönöz-

nek, hogy katonáimmal a' veszedelmekből ofztozzak. Én és az én katonáim, költsönösen szükségesek vagyunk egymásnak. A' fő városba való visszafutásom hamar fog történni. Semmi nehézséggel nem gondolok, tsak a' Frantzia Birodalom' ditsőséget és nagyságát nevelje. Azon félelmeskedésben, melyet erántam kinyilatkoztatatok, a' hozzám viseltető fzeretetet szemlélvén, köszönöm azt néktek."

Azon pénzekre, mellyek az 1809-dik esztendőn Jaunarius' 1. ső napján kezdve verettetni fognak, ezen szók helyett, Frantzia Respublika, ennekutánna ezeket teszik: Frantzia Birodalom.

Napoleon Császár Oktober 29-kén, délben, minekutánna elébb néhány betegházakat megnézegetett volna, Párisból Bayonne felé útnak indúlt. A' Császárne Rambouilletig kísérte.el.

Calais, Oktober 23-kán. Azon Frantzia és Orosz Kurirok, a' kik Erfurtból a' két Császároktól az Anglus Királyhoz küldettettek, és Boulognéből ezen hónap 20-kán Angliába által indúltak, ma ide visszfa érkezének. Angliába Dealnál szállván-ki, onnan haladék nélkül Londonba siettek.el, a' hol 22-dikben estvig maradtak. Kétséggkívül jól fogadtattak ott, minthogy igen megelegetve láttatnak lenni útjokkal.

„Most (ezeket olvassuk a' Hollandiából Nov. 1. ső napján indult levelekben) mindenek annak a' lépésnek következéseit várják nállunk leg nagyobb figyelmetefséggel, mellyet a' két Császárók Erfurtból, a' Londoni Udvarnál, a' közönséges békeféségre nézve, egymásmegértése végett tettek. Hogy jó következése lehessen mindenek ohajtják. Hogy legyen is valami reménség hozzá, a' mutatja, hogy a' do-

lognak híre az Antwerpii, Ostendei, és egyéb kikötőhelyekben örvendetes érzékenységet gerjesztett, az idegen világbéli áruportékák betsit lejjebb szállította, 's a' Státus kötelező papirofsainak betseket feljebb vitte.

Spanyol Ország.

Az ujjabb levelek 20 ezerre teszik azt a' Spanyol sereget, a' mellyel Marquis de la Romana a' Dániai szigeteket oda hagyván, és azokhoz Angliából is az addig ott tartatott Spanyol hadi foglyokat hozzajok tsatolván, St. Anderhez kif szállott, 's magát azután a' Gen. Blake seregével egygyesítvén, Bilbao ellen, melly ekkor ismét a' Frantziák kezében volt, előnyomult. A' Frantzia Generális, Merlin a' ki ekkor Bilbaót bírta, látván a' Marquis de la Romana számos seregének közelgetését, a' vezérlése alatt lévő 3 vagy 4 ezer emberekből álló őrző sereggel, az eleibe adattatva volt rendelés férent Bilbaót oda hagyta, Durango mellé jöven visszafra, hogy a' segítségére siető Gen. Verdier' seregit oda várja bé, a' ki Vittorja felől nyomult ezzel arra fele. —

Innen azolta semmi nevezetes ujjabb történetekről való tudósítások nem érkeztek. Az Insurgensek azolta Bilbaóban megmaradtak; magokat abban mind inkább inkább megerősíteni iparkodtak: a' Frantzia seregek is ellenben Durango mellett naponként számosodtak, és ahoz készültek, hogy mihelelyest elegendő számmal lesznek, Bilbaóhoz ismét előnyomuljanak, 's abból az Insurgenseket ismét kikergefsék. — A' Marquis de la Romanával Spanyol

országba kiszállott seregekben Anglus katonaság is feles számmal találtatik.

A' Corunnai kikötőhelynél 40 ezer gyalog és 9 ezer lovas Anglus katonaságnak készítettek szállásokat. A' Portugalliában lévő egész Anglus armadía, némely várak őrszire maradott kitsiny tsoportokat kivéven, Spanyol Ország felé nyomúl sietve. Azt az Anglus fegyveres népet, a' melynek Oktober' végéig a' Spanyolok segitrségire ki kellett szállani, 110 ezer emberre tették. A' fő vezére Gen. Sir Moore.

Az Anglus levelek fzerént Sept. 8.kán Medinától nem meszfe Discordiánál kemény verekedés történt az egygyesült Spanyol 's Anglus, és Frantzia seregek között, az utolsóknak vesztesékekkel.

A' mi kezünkön forgó közönséges levelek közül a' leg hitelesebb, meghatározott módon ellene mond annak, a' mit más néhány közönséges levelek néhány napoktól fogva erősfítettek, t. i. hogy a' Majorka szigetén lévő Spanyol Vezér nem telyesítette volna Generális Marquis Palaciónak kívánságát, abban, hogy a' nevezett szigeten lévő Spanyol katonaságot a' Kataloniai Insurgens seregek segittségire küldje. Sőt bizonyos dolog az, hogy mind ezek a' Baleares nevezett alatt esmértes szigetek nagy részt vettek és vesznek még most is a' Spanyol Revolutzióból.

A' Londoni levelekben nevezetes leirása jött ki egy már régitske, hanem még más levelekben ki nem hirdettetett tárgynak, a' melly nem kevés világofságot ad ezen Spanyol Revolutzió minémüségének. A' dolog ez: —

„Augustus 4-kén azon fogadását telyesítette

Generális Castanhjos, a melyet a' Generális Düpont seregével való megütközés előtt tett volt Grenada városában, t. i. hogy ezen város Patronusának szent Ferdinandusnak emlékezetére fogná a' maga győzedelmének jeleit szentelni. (Ez a' szent Ferdinandus vette volt vízfza Cordubát, Seviliát, és Murciaát a' Maurusoktól). A' szent solennitások nagy pompával mentek véghez. Generális Castanhjos, 's Titoknekjai és Testörzöi által kísértetvén, kezében kivont kardot tartva lépett bé a' templomba; — a' melynek fzevlélésére így kiált-fel a' tudósító: — „Ha megengedődhetik az, hogy a' templomokban valaha a' rontás és veszekedés emlékeztető jelei letétetődhesenek: valósággal sokkal inkább megengedődhető dolog ez egy olyan alkalmatossággal, a' milyen ez a' mostani, midőn tibi a' győzedelmi jelek attól az istentelen ellenségtől vétetődtek-ei, a' ki az Ur' Házának elvesztésére megesküdt. —

„A' templomból abba a' Királyi kapornába ment bé a' Proczezsio, a' hol annak a' maga győzedelmeire nézve ditsőséges emlékeztető Ferdinandus Catholicusnak teste fedeletlen koporsóban ezen solennitásra ki vala tétetette, a' ki a' Maurusoknak ezen utolsó menedékhelyeket Ximenés által elfoglaltatta. Castanhjos itt az ő homlokát ékesítő borostyán koszorut levévén, 's azt áldozatul ajánlván, a' tsatában nyért Frantzia Sasokat ugyan ezen kapornába bététette“

Ugyantsak a' Londoni levelekben fordulnak még a' következő jegyzések is elő — “

„Különös és a' Spanyol Insurgenseket rendkívül feltűzelő történet volt az, hogy a' Düpont, Vedel, és Gobert seregeik éppen azon a' napon

kényszerítették a' kapitulálásra, a' mellyen valaha a' Maurusok megverettetése által az Arabsok járma a' Tolosai térségeken örökre öfzfetörettetett. — „ Saragofsát két kónapokig ostromolták a' Frantziák; 40 vérsben ütöttek réá; Augustus 4. kén vegezetre, minekutánna egy batteriát rárohanás által megvettek volna, akkor estve a' városba is bérontottak, hanem a' Saragofsai lakosok magokat a' város második részében elsántzolván, az alatt Valencziából segedelmet kaptak, és a' Frantzia vezért Lefebvre Generálist abból nagy vesztéssel kiverték. — „ A' Kasztiliai Fő Tanáts megkereste vala ugyan a' Frantziáknak Madridból való eltávozáfsok után Palafox Generálist, hogy lenne rajta, hogy ezen Fő Tanáts a' maga eddig való tekintetében tartódna meg; hanem ugyan ezen Tanátsnak a' képpen válaszolt Palafox, hogy mivel annak néhány tagjai magokat a' Frantziákhoz tsapták, 's vélek egygyütt még Saragofsa előtt is megjelentek volna, tehát ő jobbnak tartaná, hogy Madridban álljon fel egy Fő és Közönséges Junta.

A' Madridi közönséges levelek azt beszélik, hogy a' Kasztiliai Fő Tanáts, a' hadi Tanáts és az Inquisitio J ó s e f N a p o l e o n Királynak hivségire még Madridban lételekor sem akartak meg esküdni; hogy a' Kasztiliai Fő Tanáts Augustus 11. ik napján egy olly végzést hozott és tétetett közönségesfé, mellyben IV. K á r o l y E x. Királynak Spanyol Országáról való lemondását, és az Infansoknak ősi jussaiktól való elállásokat, és mind azt, a' mit a' Bayonnei Junta végzett és elfogadott, kényszerítésből valónak, következésképen semmire kellőnek lenni

mondotta. Hasonló indító okokból tették le viselt hivataljaikat a' külső dolgokra ügyelő Status Titoknok Cevallos, Hertzeg Castelfranco (a' kik most már a' Centralis Juntának tagjaiva lettek) Hertzeg Infantado és többen, a' kik a' Bayonnei gyűlésben jelenvóltanak, hogy IV. Ferdinand Szcilliai Királynak második szülött fia Leopold, a' kinek mint vér szerént való atyafinak, a' Spanyol Kir. Familia után a' Spanyol Országgi Koronához legnagyobb jussa van, egy Anglus fregáton Kádikszba ment, az ő úti társa pedig Hertzeg Askoli egyenesen Londonba evezett-el, 's hogy sok Frantzia gondolkozásu fő emberek az Insurgensektől kegyetlenül megölettek s. a. t.

Elegyes Jegyzések.

Bayonnéből Oktober 23-kán irták, hogy nem tudják mitsoda kútfőből olyan hír támadott volna, hogy az Anglusok kötésre léptek volna a' Marokkói Császárral, melly szerént ez arra kötelezte volna magát, hogy eleséget és fegyveres sereget fog az ő segítségekre Spanyol országba küldeni. — Erre azt jegyzi-meg a' Bayonnei tudósító, hogy az Anglusok nem vállogatósok a' segedelemnek elfogadásában.

A' November 2.kán Párisból indult levelek szerént, megérkezett oda az Anglus Országlószéknek az Orofz és Frantzia Császárok békefséges ajánlásokra tett valószfsza. Hofszú és környüállásos, mint mondják, hanem nem tudják mit foglal magában.